

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 271

4) Til statsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvad baggrunden var for, at justitsministeren i forbindelse med åbningsdebatten den 4. oktober 2001 gav Folketinget og dermed offentligheden en detaljeret redegørelse for myndighedernes behandling af sagen om den irakiske hærchef, som var omtalt i Politiken den 2. oktober 2001, men derimod intet oplyste om de i artiklen nævnte otte andre personer, der angiveligt har begået grove forbrydelser og deltaget i terrororganisationer?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Justitsministeren har oplyst, at baggrunden for, at han under åbningsdebatten redegjorde for den konkrete sag, var, at der var tale om en sag, som i dagene op til åbningsdebatten havde påkaldt sig stor interesse i medierne. Justitsministeren valgte på denne baggrund som et enkeltstående tilfælde at orientere om dens nærmere forløb.

Spørgeren kan huske, er jeg helt sikker på, at der rent faktisk fra Folketingets talerstol blev stillet ganske mange spørgsmål om den konkrete sag, og det er let forståeligt. Derfor mener jeg også, det var korrekt at justitsministeren at tage fat, som han rent faktisk gjorde det.

Vurderingen af, at der var behov for sådan en orientering, synes jeg også yderligere blev bestyrket af hr. Helge Adam Møller, som under åbningsdebatten i forbindelse med et længere indlæg om, at udlændingemyndighederne har givet tålt ophold til en række personer, omtalte – som hr. Jensby kan huske det – og spurgte til denne sag.

Svend Aage Jensby (V):

Tak til statsministeren.

Det, som undrer mig og utvivlsomt den danske befolkning, er, at når man læser Politikens meget omtalte artikel fra den 2. oktober i år, ser man ni personer linet op. Heraf er den irakiske hærchef den ene, men der er andre personer, som er grove, grove forbrydere, som har deltaget i terrororganisationer, netop det emne, som har optaget både statsministeren og befolkningen overordentlig meget efter den 11. septem-

ber. Hvorfor i alverden får befolkningen ikke noget at vide om de andre?

Det er en iransk mand, som har deltaget i tortur. Det er en, som har likvideret 18 fanger i en landsby, en statsløs palæstinenser. Det er da mennesker, som er fuldt ud lige så grove som den irakiske hærchef.

Det er derfor, jeg gerne vil have at vide: Hvorfor fik vi ikke noget at vide om dem? Vi fik en detaljeret redegørelse om den irakiske hærchef på dato. Det kunne vi vel også have fået for de andre, og hvad er grunden til, at vi ikke fik det?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jensby, at jeg synes, vi skylder befolkningen at undlade at tale mod bedre vidende. Hr. Jensby ved udmærket godt, at justitsministeren her i Folketinget har en pligt til at samarbejde – og det gør han også – med Folketingets Kontroludvalg.

Folketingets Kontroludvalg er jo det udvalg, som har ansvaret for at følge PET og følge de sager, som PET har ansvaret for. Justitsministeren har ansvaret for at orientere Folketingets Kontroludvalg som en del af vores demokratiske kontrol. Sådan skal det være. Det er dér, man bl.a. drøfter oplysninger af den karakter, hr. Jensby beder om.

Hr. Jensby har en baggrund, som jeg respekterer meget, og derfor ved hr. Jensby også godt, at der kan være situationer, hvor det at omtale oplysninger, som PET måtte være i besiddelse af, kan skade efterforskningen i en konkret sag og udsætte de mennesker, som ligger inde med disse oplysninger, for en risiko. Det tror jeg vi begge er enige om at vi for alt i verden skal undgå.

Derudover kan jeg sige, at justitsministeren i øvrigt dels i Kontroludvalget, dels i Udenrigs-politisk Nævn – jeg tror, hr. Jensby husker det – har omtalt en række situationer, en række konkrete tilfælde. Jeg ved også, man har drøftet det i Folketingets Retsudvalg.

En regering og en justitsminister har jo det særlige ansvar, som knytter sig til, at Politiets Efterretningstjeneste må kunne udføre sine opgaver så effektivt som muligt og ikke udsættes for risiko, farer, om man vil, som kan begrænse sikkerheden i vores land. Det er den balance, justitsministeren, synes jeg, lever godt op til. Én ting er som folketingsmedlem at referere til en avisartikel, en anden ting er som justitsminister at vedstå sig sit ansvar, som justitsministeren gør, og beskytte de kilder, der skal beskyttes, så